

behov for moderniseringer, vil de udmærket kunne finde sted inden for de nuværende institutioner på området. Vil man yderligere støtte op bag et pussenyssesamfund, så vil det være en god idé at støtte forslaget. Det kan vi naturligvis ikke i Dansk Folkeparti gøre.

#### **Elisabeth Arnold (RV):**

Da Det Radikale Venstres ordfører på området ikke kan være til stede på nuværende tidspunkt, skal jeg på hans vegne udtale mig om B 34 om en styrkelse af forbrugerpolitikken:

For Det Radikale Venstre bør forbrugerpolitik handle om at sikre de bedste, mest bæredygtige og billigste produkter til forbrugerne. Det går ud på at sikre, at de i stigende grad meget bevidste forbrugeres tillid til markedet bliver sikret. Hvis vi ikke længere kan regne med, at spegepølsen, gummiskoene eller cd-afspilleren følger reglerne for f.eks. mængden af farvestof, slidstyrken på gummisålen eller lyd-kvaliteten, så er det ikke kun forbrugerne, men også markedet, der står med et konkret problem. Derfor skal en forbrugerpolitik både omfatte en række klare regler om produktion og salg af varer, instrumenter til at informere og oplyse borgerne om forbrugerpolitiske emner samt mulighed for at udføre tests og sammenligninger af forskellige varer.

I Danmark har vi i de senere år set en stigende aktivitet og interesse inden for det forbrugerpolitiske område. Det synes vi i Det Radikale Venstre er utrolig positivt, og det skal vi selvfølgelig følge op politisk med en styrket indsats på hele forbrugerområdet.

Enhedslistens forslag til en styrkelse af forbrugerpolitikken indeholder konstruktive sider, som vi sympatiserer med, men omfatter desværre også elementer, som vi ikke synes er helt acceptable.

Vi synes umiddelbart, at der er gode toner i forslaget om at styrke forbrugerinformationen ved at omdanne Statens Husholdningsråd til Statens Forbrugerinformation. Om det lige skal være det navn og den etiket, vi vælger at give den nye institution, er imidlertid ikke så væsentligt for os.

Jeg har forstået, at erhvervsministeren ventes at fremsætte et forslag i næste samling, hvor der arbejdes med et center for forbrugerinformation. Det Radikale Venstre mener derfor, at vi bør vente med at tage stilling til efteråret i forhold til indhold, bestyrelse og repræsentantskab osv.

Jeg vil dog gerne her understrege, at Det Radikale Venstre ønsker en model, hvor vi opnår størst mulig uafhængighed for forbrugerinstitutionerne. Det vil nemlig sikre institutionerne en høj grad af troværdighed og vil dermed ikke kunne vække mistanke om hverken ministerstyring eller diktat fra erhvervslivet. Det er elementer, som vi synes skal med i overvejelserne om en omorganisering på forbrugerområdet.

Med hensyn til Enhedslistens andet forslag om at styrke Forbrugerrådet efterlyses øget statsstøtte. Jeg har fra Erhvervsministeriet fået oplyst, at en sådan forøgelse allerede er på vej for 1998 og for 1999, og det synes jeg selvfølgelig er fornuftigt.

Med hensyn til Forbrugerombudsmanden stiller Enhedslisten to forslag: Dels ønsker man at give Ombudsmanden flere og mere effektive instrumenter til f.eks. at udstede påbud. Det er et område, som der arbejdes på i øjeblikket, og vi ser frem til konkrete udspil på området i næste samling; dels ønsker Enhedslisten at udvide Forbrugerombudsmandens arbejdsområde til også at omfatte behandling af klager fra enkelte borgere især på miljøområdet. Eftersom Forbrugerombudsmanden udelukkende skal varetage forbrugernes kollektive interesser om generelle forbrugerpolitiske spørgsmål, vil vi afvise denne del af Enhedslistens forslag. Den individuelle sagsbehandling bør fortsat foregå igennem de relevante klagenævne.

Det bringer os frem til det fjerde delelement i Enhedslistens beslutningsforslag, nemlig ønsket om at nedsætte bagatelgrænsen for, hvornår Forbrugerklagenævnet skal behandle en sag. Den nuværende beløbsgrænse på 500 kr. synes vi er tilfredsstillende, da vi finder, at det er vigtigere, at det er selve signalværdien af klagenævnets arbejde, der præger debatten, end antallet af sager, der går igennem nævnet.

Endelig er der det sidste punkt i Enhedslistens beslutningsforslag, hvor vi for alvor bliver uenige. Forslagene om at kunne fremstille en objektiv forbrugerinformation i form af modinformation i de elektroniske medier er vi simpelt hen lodret imod, og det at finansiere det ved at lægge en afgift på reklamer synes vi ikke er nogen god idé. Vi er imod cigarkassesystemer. Vi vil gerne reservere afgift på reklamer til andre formål, hvis vi endelig skulle kunne diskutere en sådan ting.

Men modinformation mener vi simpelt hen ikke der er megen fornuft i. Der er i forvejen